

прекрасніше за любов до Жінки?! Жити, щоб кохати. Кохати, щоб жити. О, ні, — це зовсім не просто:

В медовому чаді — двох душ переспів,
Вуста наші жаляться палко.
В моїх ти обіймах — я світ пережив!
Я все віддаю тобі, чим дорожив.
(І храм визріває з німих міражів...)
...За чим же ти плачеш, весталко?

Що ж, навчитись кохати — це, мабуть, найтяжче в житті. Куди легше дертись на еверести влади, слави, багатства...

За кілька років після написання своїх поезій, свого «Зів'ялого листа» (пам'ятаєте, як громили свого часу Івана Франка деякі «демократи» за гарну книжку?!). Олександр Яровий вдруге виграв «Гранослов» (як прозаїк, автор збірки новел «Рік чорного півня»), захистив кандидатську дисертацію, одружився. Думаю, він видрукує ще не одну книжку, напише не один вірш і навіть — не один роман. А якщо не напише... Для мене, принаймні, дві поезії із збірки «Небо в нетрях» (де, звичайно ж, не все рівноцінне) — «Люблю вас, друзі...» і «Весталко прекрасна...» — вже класика. І не тільки для мене.

Сергій ДЗЮБА.

НА ЗАСІЧНІЙ МЕЖІ

Книжкова полицка краєзнавця поповнилася цікавою новинкою: у сумському редакційно-видавничому відділі побачила світ книга О. Д. Лепьошкіна, А. В. Луговського та В. Г. Дедюхіна «На засічній межі», яка присвячена 350-річчю села Бунякіно Путивльського району.

Як у краплині роси відображається навколишній світ, так на прикладі цього локального поселення, де пролягала «засіка» і де була путивльська сторожа «Бунякін Перевіз», відбито розвиток історичних подій від давнини до сьогодення: селянські ремесла, освіта, колгоспне будівництво, голодомор, репресії, партизанська боротьба проти німецьких загарбників, каральні заходи мадярського загону щодо сусіднього села Нова Слобода, відродження народного господарства...

У книзі подано історичну довідку про адміністративно-територіальний поділ, з якої можна дізнатися, в які часи і кому підпорядковувався Путивльський повіт. Виявляється, в 1836—1838 роках мали намір створити Путивльську губернію з включенням до неї сусідніх повітів Курської, Орловської, Чернігівської, Полтавської і Харківської губерній: Путивльського, Рильського, Глухівського, Кролевецького, Конотопського, Новгород-Сіверського, Роменського, Сумського, Севського та Трубчевського. Проект залишився на папері.

Автори цього видання на чолі з уродженцем села Бунякіно Олександром Лепьошкіним внесли чимало нових сторінок в історію рідного краю, розповівши, зокрема, про Путивльську Молчанську Різдво-Богородську печерську чоловічу пуцу, ченців Сільвестра Медведєва та Каріона Істоміна, князів Бурятинських та цукрозаводчика М. І. Терещенка, народовольця-терориста О. Д. Михайлова та поета-футуриста І. О. Аксьонова тощо.

Олександр ПЕДЯШ